

staaende Selskaber og ogsaa for Købstæderne, hvoraf jo flere have bragt Osre netop for at faa Oplandet ind i Telefonnettet. Jeg vil derfor henstille, at man tager under Overvejelse, at der ikke ved den Tilladelse, som gives Staten til at ekspropriere, gøres saadanne Indgreb i Købstædernes naturlige Opland, at de ogsaa ved Telefonlinierne berøves det Opland, for hvilket de allerede nu ere Hovedcentralpunkterne. — Endelig vil jeg ogsaa gerne med Hensyn til Virksomhedsomraadet tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister, hvad der forstaas derved, om der ogsaa deri skal indbefattes, at Staten, selv om den ikke eksproprierer Anlægget, dog for de eksisterende Telefonselskaber skal kunne bestemme Arbejdstiden, Aabningstiden, Takster etc., det kan jo ogsaa falde ind under Ordet, og det er jo Ting, som have den allerstørste Betydning for de nu bestaaende Selskaber. Som den højtærede Minister udtalte, er der i denne Tid i Sylland dannet en stor Centralforening af de fleste Telefonselskaber i Sylland — jeg tror 14—15 af de nydste Selskaber ere gaaede ind i Centralforeningen, medens der kun er en 6—7 Selskaber, som staa uden for — og i denne Centralforening, hvoriind Meningen jo har været at udvikle Telefonvæsenet i det hele taget i saa stor en Udstrækning, som det lader sig gøre efter Nutidens Standpunkt, er man noget ænstelig for, at denne Lov — navnlig ved den Ret, som § 6 giver — skulde gribe ind saaledes, at den Virksomhed, som for Øjeblikket giver det største Udbytte og har den største Betydning, altsaa Bystationerne, skulde blive løsrevet fra Forbindelsen med Selskabets øvrige Virksomhed. Jeg vil haabe, at det ikke skal blive Tilfældet, men at der maa kunne træffes saadanne Forholdsregler, at Staten, hvor af Hensyn til Telegraferingen mellem de forskellige Købstæder den finder det rigtigst at overtage Linien, ogsaa maa være nødsaget til at indbringe det Net i det omliggende Opland, som hører dertil, under Ekspropriationen, da det absolut ikke vil kunne betale sig for Telefonselskabet at beholde det, naar den Del af Nettet, som giver det bedste Udbytte, bliver taget fra det.

Ministeren for offentlige Arbejder (Ingerslev): Jeg skal over for det ærede Medlem sige, at jeg ikke kan paatage mig aldeles udtømmende at definere Ordet „Virksomhedsomraade“ i § 6. Jeg vil ikke paatage mig nogen Forpligtelse for, hvilken Fortolkning der i sin Tid vil kunne opstilles af disse Bestemmelser, men det er dog aldeles utvivlsomt, at der herved fortrinsvis sigtes

til det territoriale Omfang. Jeg skal i øvrigt henvise til Bemærkningerne til § 4, der lide saaledes: „Ved Bestemmelsen i denne Paragraf om, at de private Telegraf- eller Telefonanlæg, der ere i Virksomhed ved Lovens Krafttræden, kunne vedligeholdes og drives som hidtil, er der i fuldt Maaal værnet om de af private alt erhvervede Rettigheder; de eksisterende Telefonanlæg ville endog for saa vidt blive bedre stillede gennem Statens Eneret end tidligere, som der ikke herefter af private uden Statskoncession kan foretages konkurrerende Privat anlæg.“

J. Bederfen: Den højtærede Minister afviste jo ganske Tanken om at give Rigsdagsmændene Lov til at telefonere frit med deres Hjem, og jeg vil sige, at dette egentlig ikke overraskede mig, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det Selskab, som har anbragt en Telefon her i Bygningen, i den Henseende har været meget mere generøs, idet det har givet Rigsdagsmændene Lov til at telefonere frit, saa langt Nettet naar, altsaa over hele Sjælland. Det er for Resten ikke første Gang, at et privat Selskab er mere imødekommende over for Rigsdagsmændene end Staten. Da vi sit indført Frikort paa Statsbanerne mellem Kjøbenhavn og vort Hjem, plejede de private Selskaber straks at være til rede med Frikort paa deres Baner, og de vare ikke saa sjældne — om jeg maa bruge det Udtryk — at inddrage disse Kort om Sommeren, men de lod dem gælde for hele Aaret. Det gælder i hvert Fald de to private Selskaber, som drive Banerne paa Fyn. Jeg erkender gerne, at nu for Tiden vilde en saadan Ret til at telefonere med sit Hjem kun kunne komme en forholdsvis ringe Del af Rigsdagsmændene til gode, men jeg tvivler ikke om, at efterhaanden vil Statstelefonnettet blive saaledes udbredt, at det vil faa Stationer i de fleste af de større Byer, og derfra vil man saa igen gennem de private Telefonselskaber kunne komme i alt Fald i temmelig nær Forbindelse med sit Hjem. Nogen overdreven Hensynsfuldhed mod Rigsdagsmændene, der jo nyde et kummerligt dagligt Bederlag for deres Arbejde, synes jeg derfor ikke det vilde være, om man gav dem Lov til at benytte denne Nutidens sindrige Opfindelse til at komme i let Forbindelse med deres Hjem.

Ministeren for offentlige Arbejder (Ingerslev): Ja, det kan jo være meget rart at telefonere gratis med sit Hjem, og jeg kan godt forstaa, at man synes om det. — Hvad de private Jærnbaner angaar, ere de